

Vlaamse koe uit wei?

Permanent opstallen van 4 naar 14 procent

Momenteel kiest vier procent van de Vlaamse bedrijven voor permanent opstallen. Dat zal groeien naar 14 procent, blijkt uit een enquête van het ministerie en Beroepswerking Boerenbond.

De tendens is duidelijk: in de toekomst zullen op nog meer bedrijven de koeien binnenblijven.' Dat zei Ivan Ryckaert van de afdeling voorlichting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG). Hij baseert zich op cijfers afkomstig uit een enquête onder ruim 600 melkveehouders. Nu houdt vier procent van hen de koeien op stal, binnenkort is dat 14 procent. 'Mogelijk dat die koeien nog wel even naar buiten gaan voor een gezondheidswandeling, maar dat mag je geen grazen noemen', zei Ivan Ryckaert.

Koeien in de wei, het is niet meer vanzelfsprekend. 'Redenen genoeg om beweiding eens onder de loep te nemen', zei Dirk Coomans, eveneens van MVG. Samen met Boerenbond (BB) organiseerde hij een drietal bijeenkomsten met als thema '(G)razend actueel'. Een van die bijeenkomsten vond plaats in Minderhout.

Ivan Ryckaert:
*'Gezondheidswandeling
geen grazen noemen'*

In de enquête was ook gevraagd naar de motivatie van veehouders om koeien permanent op te stallen. Dat leverde geen verrassingen op. Een hoger productieniveau, schaalvergroting (meer koeien, huiskavel te klein), arbeidsbesparing en meer controle over het rantsoen: het klinkt vertrouwd, ook voor Nederlandse melkveehouders, die om dezelfde redenen steeds vaker hun koeien binnenhouden. Ryckaerts collega Geert Rombouts toonde begrip voor deze argumentatie. 'Koeien binnenhouden is duurder, maar gemakkelijker.'

Hij rekende wel af met de gedachte dat uitsluitend maaien van grasland (wat bij permanent opstallen aan de orde is) tot veel hogere opbrengsten leidt. 'Wat er gebeurt is dat we bij maaien praten in bruto-opbrengsten. Daar moeten de verliezen nog af en die liggen rond de 17 procent', stelde Rombouts, die dat nader specificieerde naar 3 procent hergroeiverlies, 8 procent verlies als gevolg van het bewerken van het gras en 7 procent fermentatieverlies. 'Let wel,' benadrukte de teeltspecialist, 'bij die 7 procent fermentatieverlies heb ik het over een geslaagde kuil. Bij broei lopen de inkuilverliezen nog verder op.' Bij land dat begraasd wordt is de benadering van veehouders heel anders en staat de netto-opbrengst centraal. Rombouts kan zich dat voorstellen. 'Bij grazen is de opbrengst onduidelijk en zijn de verliezen in de vorm van bossen, brandplekken

of vertrapping wel duidelijk zichtbaar.' Zijn conclusie: beperkt weiden is de gulden middenweg ook met het oog op het imago. 'Als we hier de Zuid-Nederlandse situatie krijgen met 28 procent opstallen, dan hebben we wel een probleem.'

Gras-klavermengsel

Guy Vandepoel van Beroepswerking Boerenbond ontfermde zich over het bedrijfs-economisch aspect. Hij vergeleek onder meer het gewasrendement van grasland met dat bij maïsteelt. Met de afschaffing van de maïspremie zijn die verschillen nog gering, concludeerde Vandepoel. 'De keuze voor grasland of maïsteelt is niet te rechtvaardigen vanuit een verschil in kostprijs. Andere overwegingen, zoals de ligging van percelen, zijn bepalender.' Vandepoel presenteerde een reeks van goed onderbouwde berekeningen met als kernvraag: is het financieel interessant voor een bedrijf met 400.000 kg quotum (7500 kg gemiddeld), 12 hectare grasland en 12 hectare maïs om de koeien dag en nacht op te stallen? Zijn eindafrekening: opstallen is voor de gemiddelde boer uit financieel oogpunt geen prioriteit. 'Maar,' zo merkte Vandepoel fijntjes op, 'het zijn ook niet de gemiddelde bedrijven die overschakelen op volledig opstallen, maar degenen met de grotere veestapels.' Ziedaar het razend actuele dilemma.

Bert de Lange

Geert Rombouts:
*'Koeien binnen is duurder,
maar gemakkelijker'*

Guy Vandepoel:
*'Opstallen uit financieel
oogpunt geen prioriteit'*